

Fısıh Kuzusu

Mısır'dan Çıkış 12:3: "Bütün İsrail topluluğuna bildirin: Bu ayın onunda herkes ailesine göre kendi ev halkına birer kuzu alacak."

6 "Ayın on dördüne kadar ona bakacaksınız. O akşamüstü bütün İsrail topluluğu hayvanları boğazlayacak."

7 "Hayvanın kanını alıp, etin yeneceği evin yan ve üst kapı sövelerine sürecekleler."

8 "O gece ateşte kızartılmış et mayasız ekmek ve acı otlarla yenmelidir."

11 "Eti şöyle yemelisiniz: Beliniz kuşanmış, çarıklarınız ayağınızda, değneğiniz elinizde olmalı. Eti çabuk yemelisiniz. Bu RAB'bin Fısıh Kurbanı'dır."

Eski Ahit'te İsa Mesih'in izini arıyorsak, bunun en belirgin; en temel, en birincil simgesi kuşkusuz Mısır'dan Çıkış'ta RAB Tanrı'nın İsrailoğullarına kestirmiş olduğu, esaretten kurtuluşlarını simgeleyen, "Fısıh" kurbanıdır.

Tanrı; İbrahim, İshak ve Yakup'un soyu olan İsrailoğullarını 400 senedir yaşadıkları ve boyundurukları altında buldukları Mısırlıların elinden kurtarmak için kulu Musa'yı çağırdı. O'na yetkiler verdi, peygamber ve önder olarak İsrailoğulları'nın başına atadı.

Tanrı, Firavunun kalbini katılaştıracağını ve halkı salıvermeyeceğini baştan biliyordu ve bunu söyledi.

Firavunun kalbinin katılığını, halkı için sevgisini ve kudretini bir fırsat olarak kullandı. Mısırlıları on türlü belalarla cezalandırırken, İsrailoğullarını hep kayırdı. Her bir belada Firavun, Yahudileri bırakmaya karar veriyse de bela geçtikten sonra bu kararından döndü. Ancak Rab son bir ceza, son bir belirti olarak, "ilk doğanların ölümüne" karar verdi. Bu beladan sonra Mısırlıların, İsrailoğullarını bırakacağını müjdesini de baştan verdi. RAB Tanrı diğer belalarda olduğu gibi İsrailoğullarını yine direkt koruyabilirdi. Ancak bu sefer onlardan bir kurban kesmelerini ve bu kurbanın kanıyla kurtuluşlarının simgesi olarak kanı kapı sövelerine sürmelerini buyurdu.

RAB Tanrı bu ayın, Yahudiler için yılın ilk ayı olmasını istedi. Bütün İsraililerden ayın 10. günü evlerine bir kuzu almalarını istedi. Kuzu kusursuz, erkek ve bir yaşında

olmalıydı (Çık. 12:3-6). Ayın 14'üne kadar kuzuya bakılacak, boğazlanacak, kanı kapı sövelerine sürülecek; başı, bacakları, içkembesi dahil bütün halinde ateşte kızartılacak, mayasız ekme ve acı otlarla yenecek, kalanı ise sabah ateşte yakılacaktı. Eti yerken İsrailoğullarının belleri kuşanmış olmasını, çarıklarının ayaklarında ve ellerinde değnekleriyle, yani yolculuğa hazır bir şekilde, çabucak yemeleri isteniyordu (Çık. 12:7-11).

Tanrı neden İsrailoğullarından diğer belalarda değil de, bu belada böyle bir kurban kesmelerini ve bunu Fısıh Bayramı olarak her sene kutlamalarını istemişti?

Evet, İsrailoğulları her yıl bu Fısıh Bayramını kutluyorlardı. Ancak bu, o ilk kurbanı ve çıkışı anmak için yapılıyordu. Çıkışı, kurtuluşu sağlayan o ilk kurbandı. Tarihte bir kere olmuştu. Tanrı önceki belalarda olduğu gibi halkını yine karşılıksız olarak kurtarabilecek olmasına rağmen, onlardan bir kuzu kesmelerini istemişti. Bu kuzunun kanı kurtuluşu sağlayacaktı. Önceki Mısır Firavunu Musa doğduğunda, İsrailoğullarının ilk doğanlarını öldürtmüştü. Ama bu sefer Mısırlıların ilk doğanları ölecekti.

İsa Mesih'in zamanına kadar Fısıh Bayramı Yahudiler tarafından düzenli olarak, belirlenmiş şehir olan Yeruşalim'de her sene kutlanırdı. Rab İsa'nın, çarımha gitmeden önce öğrencileriyle yediği son akşam yemeği de bir Fısıh yemeğiydi.

Yeni Antlaşma'da üzerine basılarak vurgusu yapılan kavramlardan biri; Kutsal Yasa'daki bayram, yiyecek içecek, Yeni Ay ve Şabat Günü gibi konuların gelecek şeylerin, yani Mesih'teki kurtuluşun gölgeleri oldukları, asılları olmadıklarıdır (Kol. 2:16-17).

Fısıh'ın özü Tanrı'nın sağladığı lütuftur. Tanrı İsrailileri, buna layık oldukları için değil, onları sevdiği için ve vaadi uyarınca kurtarmıştır. Biz de aynı şekilde İsa Mesih'te, bunu hak ettiğimiz için değil, O'nun bize olan sevgisinin göstergesi olan lütuf ile kurtuluşa eriyoruz.

Kapı sövelerine sürülen kan, ailelerin ilk doğanlarını ölümden kurtaracaktı (Çık. 12:13,23). Mesih'in kanı da bizi sonsuz ölümden kurtarır. Tanrı'nın günah karşısındaki gazabını yatıştırır (İbr. 9:22).

Fısıh kuzusu, ilk doğanların yerine geçen “kurban”dır. Mesih de bizim yerimize geçen, “Fısıh kurbanımız”dır (1. Ko. 5:7). O, bizi mayasız kıldı. Yani yanlış öğretilerden, dünyasal kötü alışkanlıklardan ve huylardan bizleri temizledi. Bunu kanı aracılığıyla yaptı. Fısıh kuzusu kusursuz olmalıydı. Mesih de Tanrı Ođlu olarak günahsızdı, kusursuzdu. (Yuh. 8:46; İbr. 4:15) Fısıh kuzusunun kemikleri kırılmamalıydı çünkü Mesih’i simgeliyordu ve Tanrı onun kemiklerinin de kırılmasına izin vermeyecekti. (Mez. 34:20, Ms. k. 12:46, Say. 9:12, Yuh. 19:36)

İsrailoğulları, Fısıh Kuzusunu yola çıkmaya hazır bir şekilde mayasız ekmek ve acı otlarla yediler. Acı otlar, belki de Mısır diyarında çektikleri acıları simgeliyordu. Ancak biz de Rab’bin son Fısıh yemeğinde buyurduğu ve gösterdiği gibi, kurtuluşumuzu Rab’bin sofrasına katılarak simgeliyoruz. Mesih, “bedenimden yemedike, kanımdan imedike kurtulamazsınız” dedi (Yuh. 6:53). İsrailoğulları da bu kurban etinden ve mayasız ekmekten yediler ve Mısır’dan kurtuldular. Onlar nasıl yola çıkmaya hazır bir şekilde bu kurban etinden yedilerse biz de daima Rab’bin adını duyurmaya ve O’nun yolunda yürümeye hazır bir şekilde Rab’de bir hayat sürmeliyiz.

Fısıh kuzumuz bizi mayasız kıldı, her türlü yanlış akımlardan inançlardan arındırdı, günahlarımızdan temizledi, Kendi sofrasına dahil etti, bedeninden yedik ve kanından içtik ve böylece sonsuzluğu araladık, O’nun bedeninin bir parçası olduk. Akıl almaz lütufları için Rabbe yücelikler olsun. Esenlik kaynağı olan Rab, hayatlarımızı esenliği ile doldursun. Amin.